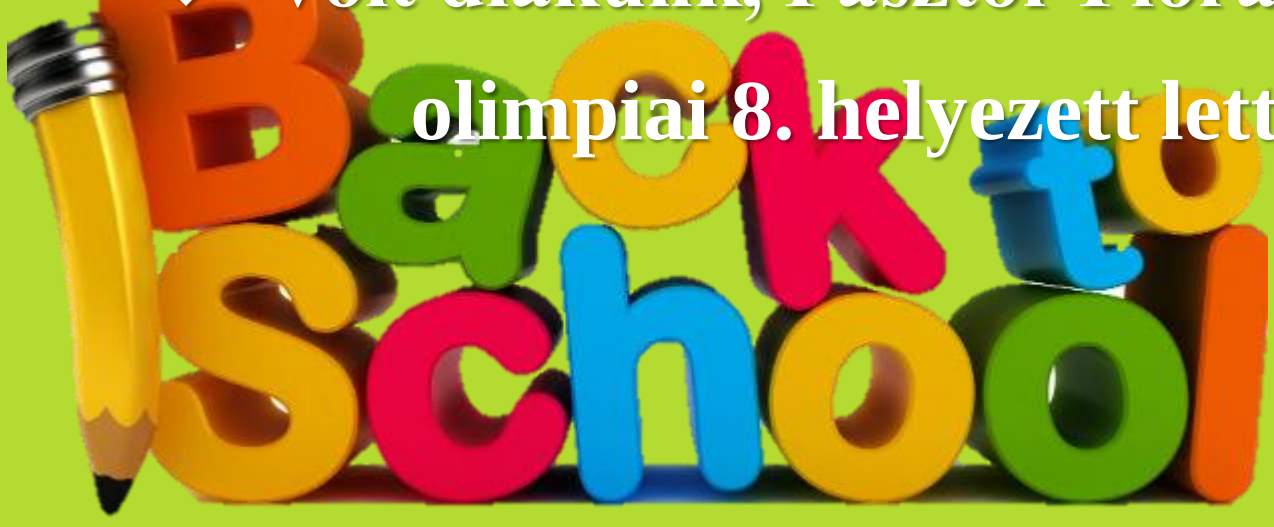
GÁBORÉLET

2024 szeptember



- Tanévnyitó
- Volt diákunk, Pásztor Flóra olimpiai 8. helyezett lett



TARTALOMJEGYZÉK

Új tanév 3

Ifi szemmel 4

Régen volt, hogy is volt 6

A hónap sztárja: Pásztor Flóra 7

Búcsúzó tanárunk: Molnár Edit 9

Ti mondtátok; A hónap vicce 10

A hónap könyve 11

Az én sportom..……...12

Az én hangszerem 13

Bulgáriai táborozás……..……14

Tábori élmények 15

Gáborélet iskolai folyóirat 2024/25 (XII. évfolyam, 108. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Végh Andor 5.a, Kovács Bence 8.a, Szabó Zonga 4.b, Kollárik-Bábel Hanna 5.a, Nagy Boglárka 5.a, Nagy Viviána 5.c, Bakos Viktória

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron

Instagram oldalunk: https://www.instagram.com/gaboriskola/

Új tanév



Kedves Gyerekek!

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Tudjuk, hogy mindenki sajnálkozva, kissé szomorúan mondja ki ezt a mondatot, az arcotok azonban egészen másról árulkodik. Az öröm látszik rajta, hogy újra viszontlátjátok társaitokat, elmesélhetitek egymásnak nyári élményeiteket, és újra jókat nevethettek együtt. Ezek már az itt is látható tanévnyitó képein is felfedezhetők. Mi is megpróbálunk ilyen hangulatban hozzákezdeni a tanévhez. Ezért is folytatjuk a suliújságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért búcsúzik tőlünk Edit néni, aki jól megérdemelt nyugdíjas éveit kezdi meg. Immár 4. éve új helyszínen, Soltvadkerten volt a Gáboros tábor, illetve néhány diákunk kerületünket képviselve Bulgáriában táborozhatott, ezekről olvashattok beszámolót egy-egy diák és egy ifi szemszögéből is, illetve képeket is láthattok az eseményekről az „Életképek"-ben. „A hónap sztárja" rovatunkban ezúttal egy volt diákunkat szólaltatunk meg Pásztor Flóra személyében, aki a tőrvívásban részt vett a nyári olimpián és az előkelő 8. helyen végzett. Nem maradnak ki az előző tanév során megszokott rovatok, a „Régen volt, hogy is volt", „A hónap könyve", „Az én sportom", „Az én hangszerem" „A hónap vicce" és a „Ti mondtátok" című összeállítás sem, sőt, folytatjuk a diákok által készített képregényt is. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket! A Gáboréletet ebben a tanévben is havonta olvashatjátok majd az iskola honlapján és facebook oldalunkon. Ne feledjétek, a Gáborélet továbbra is rólatok és Nektek szól majd!

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Beliczki Réka



Idén júliusban ismételten megrendezésre került az iskola nyári tábora Soltvadkerten. Legnagyobb örömünkre évről évre egyre többetek kap kedvet ahhoz, hogy megtapasztalja, hogy milyen is valójában a „Gábor Tábor érzés”. Az ismerős arcok mellett szerencsére minden évben láthatunk újakat is. A nyolc napban, amit lent töltöttünk a táborban, megtapasztalhattunk kánikulát, szélvihart és szakadó esőt, alváshiányt, rengeteg és még annál is több homokot, a Vadkerti-tavat és a harapós halait, valamint rengeteg boldog, nevetős együtt töltött pillanatot. Rögtön, már az első nap kiszabadulhattunk a táborból, hogy három új játékot ismerhessünk meg (a Kedveskedő és a Rúzsos Gyilkos mellett, aki ebben az évben is folyamatosan szedte áldozatait), amelyek közül egyértelműen a Csipesz Csapat aratta a legnagyobb sikert, és egyben a leggyorsabban ment a táborlakók idegeire. A tábori legenda úgy tartja, hogy néha még a mai napig felbukkannak a semmiből a cselesen feltűzött csipeszek… Ezután teljesen fair versenyben elsöprő sikert arattak a tavalyi hetedikes rajok a Leg-leg-leg vetélkedőn, és DJ Bálint fergeteges buliján megünnepelhettük a táborkezdést. Második nap mindenki kimaxolhatta a lépésszámát Danival és Levickével, és megtudhatta, hogy hány Zsófi hosszúságú a focipálya, és mennyi mosdó is van a tábor területén. Este a hatalmas vihart követően összecsaphatott a két nem a Nemek Harcán, hogy kiderüljön, hogy a fiúk vagy a lányok az ügyesebbek és okosabbak. Harmadik nap mindenki extrán megfürödhetett a vizes vetélkedő keretein belül, és közelebbről megismerkedhetett nem egy vízibombával és vödör vízzel. Délután lehetetlenebbnél lehetetlenebb helyeken kellett megtalálnunk az elrejtett találós kérdéseket, és este - az év egyetlen különleges éjszakáján - a táborozók megmérettethették bátorságukat vérfagyasztó sikolyok kíséretében a Gábor Tábor eddigi egyik legjobb bátorságpróbáján. Következő nap többek között fantasztikus karkötőket, batikolt pólókat és egy közös szalagkoszorút

készítettünk, amit remélhetőleg hamarosan az iskolában is látni fogtok. Délután pedig megoldhattak a táborlakók egy olyan rejtélyt, melyen az egész mesevilág sorsa múlott. Szerencsére segítségükre voltak többek között Kukori és Kotkoda, a Rejtély Rt. csapata, az Agymanók és nem utolsósorban a Hihetetlen Család is. A hatodik napon mindenki megmutathatta, hogy milyen sportos és fitt a sportnap ötletes feladatainak köszönhetően. Utolsó nap pedig a legkisebb ifik mutathatták meg rátermettségüket a tréfás vetélkedőn, ahol természetesen a már hagyománynak számító borotvahab csata sem maradhatott el. Este pedig szerintem az egyik legszebb színű táboros pólóval bővülhetett mindenki gyűjteménye. Így mi ifik és tanárok két szuper pólóval távozhattunk a táborból. A második pólót még sokat láthatjátok majd rajtunk különböző sulis programokon. Végezetül pedig rengeteg sírást, millió aláírást és egy zseniális közösen megtanult sortáncot követően lezártuk a 2024-es Gábor Tábort. Szerintem az egész hetet nézve az utóbbi évek legjobb nyári táborát élhettük át közösen. És ha nem hiszitek, hogy mennyire elfáradt mindenki a végére, nézzétek meg a @gabortaborsleepers instagram profilt, ahol találkozhattok jó pár ismerős arccal. Jövőre találkozunk!



Készítette: Végh Andor (5.a)

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Felidézzük Varga Tibor korábbi emlékeit, aki a Fő utcai épület diákja volt.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

1979-ben kezdtem az iskolát, akkor Gábor Andor utcai iskolának hívták és Szilágyi Erzsébetről nevezték el az iskola úttörőcsapatát.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Az ablakok még nem voltak berácsozva. A mostani ebédlő és a földszint hármas tanterem egyetlen termet alkotott. A mostani földszint kettes tanterem szolgált igazgatói irodaként. A földszinten egy énekterem volt zongorával. Éliás Gyula bácsinak, az akkori gondnoknak a lakása a mostani igazgatói iroda helyén volt. Úgy emlékszem, hogy akkoriban olajkályhákkal fűtötték az iskolát. Nem üdítőautomata, hanem tej automata működött akkoriban az iskolában. 50 fillérért lehetett tejet venni és 20 fillérért kiflit. Előfordult, hogy két műszakban folyt a tanítás. Amikor délutánra jöttünk, akkor kettőkor kezdődött és fél hatig vagy hatig tartott. Ezt nem nagyon szerettem. Illetve akkoriban az orosz nyelv volt a kötelező.

Milyen – ma már különlegesnek mondható - események voltak akkoriban az iskolában?

Nagyon szerettem a technika szakkört és a légpuska lövészetet. Mindkettőt Vilcsek Feri bácsi vezette. Szívesen emlékszem a farsangokra, a Feri bácsi által rendezett biciklitúrákra, a vízitúrákra, a káptalanfüredi és bélapátfalvi táborokra, illetve az énekversenyekre. Nagy eseménynek számított a kisdobos- és az úttörőavatás.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Elsőben két nagyon szigorú tanító néni Ili néni és Piri néni tanított. Ezután Gyulás Lászlóné Rita néni. Ötödikben Kertész Ica néni lett az osztályfőnököm, aki matekot és fizikát tanított. A történelmet Csepregi Eszti néni, majd Kardos Márta néni tanította. Tamás Márta az éneket és a magyart tanította, ő volt a legkedvesebb tanárom! Biológiát Sziklai Kati néni, technikát Vilcsek Feri bácsi, testnevelést előbb Juhász Árpád majd Szatmári András tanított. Napközis tanárom Atonyi Ica néni, kémiatanárom, Sólyom Laci bácsi volt. Rajztanárom Milánkovics Milán után Hartai Gyuláné Ági néni lett.

A HÓNAP SZTÁRJA:

Pásztor Flóra

Flóra ugyanolyan Gáboros diák volt egykor, mint ti, talán még ugyanazokat a padokat is koptatta a Fő utcában. És ugyanúgy sportolt diákéveiben, ahogyan a legtöbben ti is. Flóra olyan kitartóan és keményen edzett a vívóteremben, hogy csodás karriert futhatott be. Kadét Európa-bajnok, junior vb- és EB-bronzérmes, felnőtt szinten 2x-es magyar bajnok egyéniben és csapatban egyaránt, Európa-játékok ezüstérmes, EB-bronzérmes, és idén nyáron immár a második olimpiáján vett részt Párizsban, ahol - a korábbi tokiói csapat 7. helyezés után – egyéniben 8. helyezést ért el, ami fantasztikus teljesítmény. Flóra készséggel adott interjút nekünk, és megígérte, hogy hamarosan meglátogat minket a Gábor iskolában.



Mikor és kinek a hatására kezdted el a vívást?

2006-ban kezdtem vívni, előtte szertornáztam a Fradiban, de abban sajnos nem voltam túl sikeres, nem is tetszett, így egy tornásztársam javaslatára próbáltam ki a vívást a Törekvésben, és azóta is ebben a klubban vívok.

Mi szerettél volna lenni gyerekkorodban?

Eleinte állatorvos szerettem volna lenni, később rendőr, majd mikor a sport világába belekerültem, olimpiai bajnok.

Mik voltak a kedvenc tantárgyaid általános iskolában?

Nyilván sportolóként a tesi volt az egyik kedvenc tantárgyam, de a matekot és rajzot is nagyon szerettem.

Voltak-e iskolai csínytevéseid?

A legnagyobb csínytevésem talán az volt, hogy puskáztam egy dolgozatnál.

Mi a legjobb emléked a suliról?

A Gáboros éveim során az egyik legjobb emlékem a nyári tábor, illetve az udvaron való rohangálás szünetekben.

Hogyan dőlt el, hogy komolyan a vívással fogsz foglalkozni, és miért pont a tőr lett a fegyvernemed?

Az évek során folyamatosan látszott, hogy sikeres vagyok a sportágban. Már az elején a tőr fegyvernemhez kerültem, hiszen az én klubomban csak tőr volt. Amikor Kadett juniorban válogatott szinten vívtam, már tudtam, hogy komolyan szeretnék foglalkozni a vívással, és élsportoló szeretnék lenni.

Mi volt az eddigi legjobb sporteredményed?

Eddigi legjobb sporteredményemnek az egyéni olimpiai nyolcadik helyet, a csapat olimpiai hetedik helyemet, a felnőtt Európa-bajnoki bronzérmemet, illetve az Európa-játékokon elért ezüstérmemet tartom.

Volt-e olyan, hogy mélyen voltál, úgy érezted, hogy feladod, és mi lendített át a holtponton?

Olyan sosem volt, hogy úgy érezzem, feladom, nem ez a típus vagyok. Mélypontom volt például a 2018-as térdsérülésem, amikor nyolc hónapot ki kellett hagynom, és kemény rehabilitáció után tudtam visszatérni a pástra.

Mit üzensz azoknak a Gáboros diákoknak, akik szeretnének komoly sportolókká válni?

Azt üzenném a kezdő sportolóknak, hogy amit csinálnak, azt szeressék csinálni, és kitartóan, keményen csinálják, biztosan meg lesz az eredménye, vagy így, vagy úgy.

Ha lehetne egy kívánságod, mi lenne az?

Még sokáig tudjak sérülésmentesen és eredményesen sportolni.

Búcsúzó tanárunk:

Molnár Edit

Iskolánk Fő utcai épületében tanító Edit néni a tantestület meghatározó, ikonikus alakjává vált, aki nem csak a tanári szoba, hanem a tanórák hangulatát is feldobta. Több, mint 40 éve kezdett el tanítani a Gábor iskolában. A farsangi szereplések egyik elmaradhatatlan főszereplője volt, humorával, szerepjátékával nagyon feldobta az iskola hangulatát, de mindig nagy örömmel volt az osztályaival nem csak tanórákon, hanem minden rendezvényen, programon. Az általa tanított természetismeret és matematika épp úgy a szívéhez nőtt, mint a gyerekek és a kollégái. Boldog nyugdíjas éveket kívánunk Neki!



1. Mikor kezdett el tanítani?

A Fő utcában 1983 szeptemberében kezdtem el dolgozni, az olyan régen volt, hogy az első csoportomba még dínók jártak.😅

2. Mi a legszebb emléke a sulinkról?

Sok emlék közül néhányat kiválasztani? Inkább különlegességek: hajdanában, mikor óra közben a gondnok Gyula bácsi bejött feltölteni az olajkályhát, mikor az udvar télen igazi jégpálya volt, mikor a Nádasdyn vonultunk a huszárlovak után. A fergeteges tanári műsorszámok a farsangokon, a vándortáborok, és még sorolhatnám.

3. Miért szeretett itt tanítani?

Egy lakótelepi, igazi nagy iskolában kezdtem (Eötvös), ahol még a csilláron is gyerek lógott, 4-5 db elsős osztály volt. Összehasonlíthatatlan vele az itteni családias hangulat, amikor elsőtől nyolcadikig név szerint ismerem a gyerekeket, sőt a családjukat is. A pedagógusok közös célja, egymás segítése, a szeretet nyelve. Ezt soha nem cseréltem volna el semmilyen elit iskolára.

4. Mi a legviccesebb emléke?

Főiskolán énekből vizsgáztam, és itt az iskolában az összes alsós tanító néni az igazgatói irodában próbálta belém verni a „Csipkefa bimbója, kihajlott az útra" kezdetű dalt. 5-10 perces etapokban bírták. Én „vernyogtam", ők sírtak. Meghúztak. Úgy mentem át a vizsgán, hogy ígéretet tettem, hogy soha az életben nem énekelek gyerekeknek.

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Mindig az éppen tanított osztály a kedvenc. Emlékezetes tanulók vannak, ki azért, mert sírtunk, hogy már elmegy, ki azért, mert sírtunk, hogy „végre" elmegy.

6. Melyik tantárgyat szerette leginkább tanítani?

A szívem csücske a természetismeret és a matematika, de a papírtól-ollótól-színestől sem ijedtem meg.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Most leginkább a gyerekek csacsogása, ölelése hiányzik.

TI MONDTÁTOK…



„Az ősi magyaroknak fél életük volt…" (félnomádra gondolt)

„Az ősemberek lakóközösségekben éltek…" (ősközösség helyett)

Miért készített az ősember szobrokat? *„Azért, hogy jó pénzért eladja, és megéljen belőle…"*

A HÓNAP VICCE



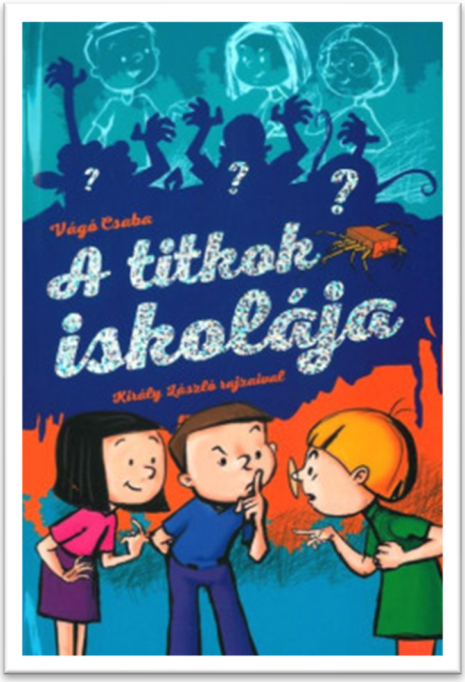
„-Pistike, miért dobolsz a padon óra közben? – kérdezi a tanár.

- Elijesztem az oroszlánokat.

- De hisz itt nincs is oroszlán!

- Na, látja, tanárnő, működik!"

Kovács Bence (8.a)



A HÓNAP KÖNYVE

Vágó Csaba: A titkok iskolája

Ez egy izgalmas, vicces könyv, melyben Peti, Hanna és Luca szabályt szegve bemennek az iskolájuk udvarán álló rémházba, ott valami nagy-nagy titokra bukkannak…és onnantól megváltozik az életük.

Kiderül, hogy az iskolájuk nem is olyan átlagos és unalmas, mint gondolták a tanév elején. Előfordul itt mérgezési kísérlet a menzán, kiderül, hogy az ajándék süti néha veszélyesebb, mint gondolnánk, a főszereplők pedig még a láthatatlanná válás képességét is megszerzik, de ezt nem felelés vagy dolgozat előtt használják.

Miközben próbálnak leleplezni egy sokéves összeesküvést, meg kell küzdeniük néhány iskolatársukkal, ki kell cselezniük a mindig gyanúsan szigorú gondnokot, ráadásul a tanárok közt is vannak, aki talán nem az ő oldalukon állnak.

A történetben rengeteg a fordulat, a rejtély és a varázslat, a gyerekek többször kerülnek veszélybe, sőt, a szüleik sem lelkesednek a délutáni kalandokért, de a végére valami csoda folytán minden jóra fordul.

Még apukám is elolvasta ezt a könyvet, és neki is tetszett, szóval felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt izgalmas és élvezetes, egyáltalán nem unalmas könyv. Remélem, Ti is olyan élvezettel olvassátok majd, mint én!

Kollárik-Bábel Hanna 5.a

AZ ÉN SPORTOM

Nagy Boglárka – akrobatikus rock and roll



A sport egy olyan dolog, amely nem kézzelfogható, de mégis óriási örömöt jelent rengeteg ember számára. Én például akrobatikus rock ‘n’ roll -ra járok, és nagyon szeretem. Az az igazán jó benne, hogy a társaimmal együtt táncolhatok, jó közösség jött létre. Már 2 éve űzöm ezt a sportot. Úgy került rá a választás, hogy alapvetően nagyon szeretek sportolni, és szerettem volna egy jó kis „ugri-bugri” táncot. Ez az akrobatikus rock ‘n’ roll pont egy ilyen sport. Nagyon megörültem az első próbaórás lehetőségnek, ahol nagyon jól éreztem magam, nagyon megtetszett ez a tánc, így azóta űzöm. Az akrobatikus rock and rollban különböző kategóriák vannak életkor és formációk szerint. Nem olimpiai sport, de versenysportnak számít. A tánc nem improvizatív, hanem előre begyakorolt elemeket mutatnak be versenybíróknak, akik pontozzák a produkciókat. A táncokat színpadon vagy tánctéren kell bemutatni, mindig a versenybírókkal szemben. Ennek a táncnak vannak egyrészt táncos alapelemei, mint térdemelések, helycserék, karmunka, forgások, ugrások, cigánykerék, spárga. Másrészt pedig különböző veszélyességi kategóriákba sorolt akrobatikai elemei, melynek szabályai és bemutatási lehetőségei kategóriánként változnak. Csapatformációk mellett páros tánc formáció is létezik ebben a sportban. Én azért is szeretem, mert rengeteg erőt ad szinte mindenhez, frissebb vagyok tőle. Mindenkinek jó szívvel ajánlom ezt a sportot vagy olyat, amiben jó, vagy szívesen csinálja!



Nagy Boglárka (5.a)

AZ ÉN HANGSZEREM

Nagy Viviána – fuvola



Azért szeretem a fuvolát, mert nem túl nehéz megtanulni játszani rajta, és könnyű a hangszer. Azt tudni kell róla, hogy ha fuvolázni szeretnél tanulni, ahhoz 1 év fife/furulya tudás ajánlott. Legalábbis a SZLAMI-ban (Kispesti Szatmári László Alapfokú Művészeti Iskola) így tanítják. Ajánlatos mindenkinek ez a zenei előképzés, aki nem akar heteket eltölteni az alap fuvolaleckék gyakorlásával.

Egy kis érdekesség a fuvoláról:

A fuvola ajaksípos hangszer, valódi fúvókája nincs. A hangszert a játékos ajkai által a fejrészen lévő befúvónyílásra irányított levegőáram szólaltatja meg. A fuvola csöve játék közben a fúvás irányára merőlegesen, oldalsó helyzetben áll, ezért harántfuvolának is nevezik. A különböző hangmagasságokat hanglyukakkal, billentyűzet segítségével lehet rajta képezni. Zenekarbeli szerepe alapján a fafúvós hangszerek közé sorolják, annak ellenére, hogy napjainkban már leggyakrabban fémből készül. A legmozgékonyabb hangú fúvós hangszer. Van olyan fuvola is, amelyik arany színű, de ezen kívül van ezüst, sőt, meglepő módon egyes boltokban lila színű is.

Nagy Viviána (5.c)



Bulgáriai táborozás

Ezen a nyáron néhány végzős diák jutalomként, az önkormányzat által elmehett Szmoljanba, a bulgáriai testvérvárosi táborba egy hétre. Én voltam az egyik szerencsés kiválasztott. Kísérőtanárként Levente bácsi és Kriszta néni tartott velünk.

A buszút hihetetlenül hosszú volt, hajnal három körül értünk a szállásra és kb. 18 órát utaztunk, szóval mindenki elfáradt, mire odaértünk. A következő nap elmentünk az ottani önkormányzathoz, ahol elmondták a tudnivalókat, majd miután ott végeztünk, elmentünk ebédelni, aztán jöttek a programok. Egy kicsit bejártuk a várost, délután pedig játszottunk egy nagyon izgalmas focimeccset a törökökkel és pár bolgár diákkal. Természetesen a nyertes csapat ajándékban részesült, de azért a vesztes csapat is kapott vigaszdíjat. Este pedig jött a filmezés, amit a fáradtság miatt senki nem nézett végig, inkább mindenki felment aludni. A következő napokban sokat túráztunk a Rodope-hegységben, a táj az valami csodaszép volt, bárhova néztünk, csak hegyet láttunk, szóval már a látványért megérte oda elmenni. 😊 Volt, hogy ebédidőben megálltunk egy gyönyörű tónál piknikezni, megvolt a maga hangulata, ahogy ott leültünk, beszélgettünk, és közben ott volt előttünk a gyönyörű táj.

Egyik nap egy hosszú, fárasztó hegyi kirándulás után, elmentünk az ország legnagyobb planetáriumába. Az ott elénk táruló, világűrt bemutató filmes látvány és az angol nyelvű narrátor igen nyugodt hangja eredményeként szinte mindenki elbóbiskolt. De voltunk még csillagvizsgálóban (obszervatórium) is, ahol elmagyarázták, hogyan kémlelik hatalmas távcsövekkel a csillagokat és a bolygókat.

Elmentünk egy erdei kalandparkba, ahol páran kipróbáltuk magunkat az akadálypályán, még Levente bá is. Nekem az életem pergett le a szemem előtt, amikor a magasban járva az egyik léc leszakadt alattam, de kapaszkodtam és a biztosítókötél is tartott, így teljes volt a biztonság, csak az izgalom miatt a pálya többi részét inkább kihagytam.

Jártunk szarvassimogatóban és egy nagyon szép cseppkőbarlangban is. Emellett voltunk helytörténeti múzeumban, művészeti galériában (ez utóbbi nekem különösen tetszett) és Nagy László emlékházában is. Nagyon érdekes volt mind.

A fárasztó túrák és programok után utolsó előtti nap eljött a nemzetiségi bemutatkozó est, ami szerintem az egyik legjobb program volt. Először is négy különböző nemzet mutatta be az országát és a várost ahonnan jöttek, a prezentációk után jött a közös tánc, ez mindegyik országnál így volt, szóval a végére meg is tanultunk egy-egy bolgár, török és belga táncot is. Mi előre elkészített zenés ppt-n bemutattuk Magyarországot, Budapestet és Kispestet is. Énekeltünk magyar népdalt is, majd ez után jött egy előre betanult magyar népi körtánc, majd következett a „Nád a házam teteje”, ami szerintem az egyik legjobban sikerült közös "tánc" volt, mindenki beszállt, és mindenki velünk együtt csinálta, és ahogy láttam, nagyon élvezte minden náció, mi szintén. A végén osztogattunk magyar csokikat, édességeket. A végén a szervezők külön megdicsérték csoportunkat a remek előadásainkért. A bemutatkozó programok végére egy kisebb nemzetközi buli alakult, amit mindenki nagyon élvezett. Az este után nagyon jó barátságba kerültünk más nemzetbéliekkel, különösen a törökökkel, és késő éjszakába nyúlóan beszélgettünk velük.

Ez az egész utazás, a programok nagyon jó lehetőséget nyújtottak arra is, hogy gyakoroljuk az angol nyelvet és más országbeli embereket ismerhessünk meg. A kirándulások, a gyönyörű tájak felejthetetlenek voltak. Ez az egy hét mindannyiunk számára egy örök élmény marad.

Bakos Viktória



Tábori élmények



Nagy izgalommal vártam az idei soltvadkerti Gábor Tábort, ahová már másodjára mehettem. De az idei tábor nem úgy indult, ahogy elterveztük, mert az első nap ránk szakadt az ég, és ezért el kellett halasztanunk a zászlófelvonást. De mi eközben sem unatkoztunk, ugyanis az ifik áthozták a hordozható hangszórót, és ott táncoltunk a teraszon a felhőszakadást nézve. Ennél még mókásabb volt a Sherlock-os játék, ahol a tanárok és az ifik beöltöztek, és nekünk egy rejtélyt kellett megfejtenünk. Nekem ez volt az egyik kedvencem. A másik legjobb nap a vizes nap volt, amikor bár nem esett az eső, de vízből nem volt hiány. Aznap ugyanis, ha rossz választ adtunk a feltett kérdésre vagy nem tudtuk megcsinálni az ügyességi feladatot, akkor vizet kaptunk a nyakunkba. A végére már az egész tábor csurom vizes lett – még a tanárok és az ifik is -, de szerencsére sütött a nap és hamar megszáradtunk. A várva várt diszkó végre az utolsó este elérkezett, így akkor kibulizhattuk magunkat, és megkaptuk a táboros pólót is, amit rögtön alá is írattunk mindenkivel. Ez a póló azért nagyon fontos, mert örök emlék marad a táborról, és arról, hogy kikkel éltük át ezt a hatalmas élményt. Az ifik és a tanárok már szeptember óta készültek a táborra, hogy mi jól érezhessük magunkat. Köszönöm nekik a sok munkát és fáradozást! Remélem, hogy még sok ilyen fantasztikus Gábor Tábort szerveznek majd nekünk!

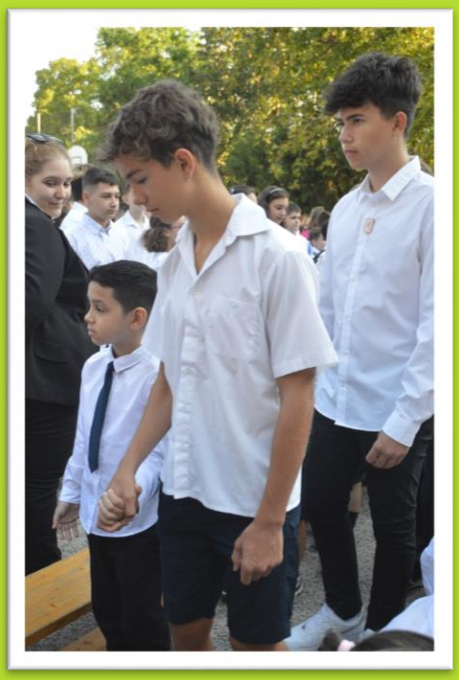
Mert Gáborosnak lenni jó, de Gábor Táborosnak lenni még jobb!

Szabó Zonga (4.b)






















STRANGER THINGS































